

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro columbina simplicitate, pia compassione, fraternaq[ue] charitate
ingiter gerenda circa delinquentia[m] proximoru[m], & pro sui sedula
atq[ue] seuera obseruatione & examine, Precatio VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Suum filium tuum humili verecundia, demissis oculis, manibus ligatis, miserabili ac deformi ex sputis & verberibus facie, sitibundo affectu & desiderio acerbum portandi calicem, & paternam exequendi voluntatem, os suum benedictum ad fessu purgandum & excusandum non aperientem: immites verò illos ac impios Iudeos terribilibus in eum oculis, toruolij aspectu intendentibus, dentibusq; suis frenentes, & instar leonum rugientes ac horridos edentes clamores falsissimarum accusationū: dum deniq; cerneres hinc atq; inde eius stipata latera tortoribus ferociissimis, iudicis sententiam extuanti, rabido, ac cruento animo expectantibus, crucifigere eum & enecare paratissimis. Quam tum tota pene in lachrymas resoluta es? Quis mater inceſtissima, continuo acerrimosq; illos capiat dolores & cruciatus, quos sensisti, ^{1. Tim. 1.} dum tanta cum ignominia & crudelitate Dominus Maiestatis, cui omnis debetur honor & gloria, de iudice ad iudicem per ciuitatem, que plena erat populo, in conspectu omnium deduceretur, instar latronis omnium sceleratissimi. Pro omni autem hoc dolore & tristitia tua, benedico te, millesq; saluto, Amen.

Pro columbinā simplicitate, pia compatione, fraternaq; charitate iugiter gerenda circa delinquentiam proxinorum, & pro sui sedula atq; seuerā obseruatione & examine, Prece, VIII.

O Domina misericordissima, celi, terre, & omnium abyssorum regina posensisima, mater aeterni Dei Verbi & virgo purissima, Maria, tuis mihi queso dignare beatis precibus a dilecto filio tuo impetrare, vt paftum hoc atq; firmum propositum, quod hodie tecum & cùm ipso in eo, inuolabiliter ad extremū usque vita mea finem sua opitulante gratia conseruem, ut ridelicit neminem unquam iudicem seu spernam, de nomine male unquam feciam. Quacunq; etiam suspicione noxiæ inciderint, nihil tamen unquam definiam, nihil pro certo afferam, aut tanquam verum iudicem. Quodcumq; etiam malum videro vel audiero, nullo modo ea propter in quempiam amaricer aut murmurarem, sed amantissimo compatiensimotq; corde orationem pro eo Deo offeram.

Fac obsecro genitrix gloria ac benedicta Domina, vt simplici oculo omnia aspiciam, in meliorem partem cuncta interpreter: intentionem, si actum nequiuero, excusem: putem ignorantia, subreptione, casu seu occulta Dei dispensatione ad maiorem fibi conquarendam humilitatem & profectum proximum cecidisse seu labi permisum: ne iniuste seu temere quempiam iudicando, tanti mesceleris reum efficiam, quantum illum delinquisse iudico: cùm ignorem quid diuina gratia operetur in homine, aut per qua: a peccato excusabilis esse poscit: neve ob temeritatem ac iniuriam meam in idem, veleo grauius peccatum, iusto suo iudicio me Deus labi permittat.

Præsta itaq; o sanctissima Dei genitrix, vecirca aliena peccata atq; defectus cecus sim, surdus & mutus, vt aliena non discutiam, de aliorum conscientijs me non intromittam, me vero vigili custodia obseruem, cunctaq; opera mea seuerè iudicem, nil indiscutsum, non reprehensem, nō iudicatum præterire sinam, & quicquid perperam dictum, factum aut neglectum comperero, calidis vndis lachrymarum diluam, maiori cum furore, firmioriq; proposito post quemlibet lapsum resurgam, aconstanti animo cœptum propoliū reducente me ac protegente, prosequar,

bbb quod

quod in Dei amore proximis dilectione iugiter proficiam ac stabiliter permaneā, atq; ad felicem vitæ terminum pertingam, Amen.

Actio gratiarum pro diri doloris vobnere, quo conficiebatur cor maternum, dum truculenter & cōtumeliose vt sceleratus & morti reus à Pilato ad Herodem ab eodemq; ueste alba vt deliru irrisus, denuo ad Pilatum contemptibiliter duceretur.

THRENOS IX.

Lntegerrima & immaculata virgo Maria, suauissima & sacratissima sponsa Sp̄ritus sancti, felicissima & piissima Dei genitrix, Domina ac mater mea præchárisima, recordare nunc quæso acerbi doloris & præcordialissimæ compassionis, quibus cor tuum deuotissimum piissimumq; ineffabiliter sauciatatur, dum ardentis furia, virulento liuore, cruentatq; siti impissimorum ac crudelium Iudeorū à Pilato non restincta, immanni furore raperetur ab eis, pluribus ac grauioribus iniurijs obrueretur truculenter & ignominiose instar scelestissimi malefici per ciuitatem in omnium conspectu (qui sine numero ad Paschalem solemnitatem unde quæc; confluxerant) ad Herodem fastu turgidum deduceretur ynicum cordis tui solatiu Iesus dulcis filius tuus.

O quantopere iniqui illi Iudei ira ac liuore exagitati, haud secus atq; rabidi canes cum dilecto filio tuo tum festinarunt, ardētia sua pectora restinguere cruentag; suam exatiare sicut gestientes, alijs multis eorum ministris & lictoribus, scilicet eu interim iniurijs & molestijs in via afficientibus, probra & innumeris contumelias à tergo illius in ipsum congerentibus, donec tandem ad tumidum & curiosum Herodem eum laboriole pertraxissent, vbi nihil securi fallaces & sanguinarij illi Iudei obstinatisim; eum accusarunt, & condemnarunt eisdem, quibus apud Pilatum vni fuerant, criminationibus. Inter quos agnus ipse mansuetissimus humiliiter tacuit (quamuis uno se potuisse defendisse verbo, atq; omnes accusatores, si voluissent, confutasse) vtpote paratus mori pro salute miserorū. Ea propter superbo quoq; Herodi non nisi vano accuroso animo miraculum aliquod ab eo videre cupienti, multisq; eum sermonibus interroganti, nihil respondit non eius modo, sed cuiuscunq; recufans gratiam hominis, per quem sua potuisse passio impediri, sicuti modo verisimiliter potuisset. Si enim blandè prudenterq; illi loqui voluisset, aut in eius conspectu miraculum fecisset, non modo regis auctoritas gratiam, sed etiam liberabire fuisset permisus.

Lluez, 23. Tunc Herodes turbatus, non solum cum indignatione mansuetissimum & innocentem filium tuum & se repulit, & cum omni exercitu suo contumelij affectit : sed etiam ueste alba ceu fatuum induit, quo hoc ipso cunctos simul homines ad eū illuminendū prouocaret. Atq; hac tanta cum ignominia & confusione ad Pilatum eum remisit. At quis eum, qui te tunc circūdedit & inuasit dolorem comprehendere queat, quando ipsum ita ab Herode turpiter illum & despectum à vilissimis seruis & sacrificibus illis velut fatuum irrideri, & ingenti cum contemptione abijci, armatis manibus & fustibus cædi, pedibus contundi & protrudi, uestibus ac funibus trahi & alijs innumeris conuictis & iniurijs obrui, adeò deniq; crudeliter & ignominiose deduci conspexit, aut ex aliorum saltē relatu percepisti ? Si enim virginete honestas ac verecundia præpediuuit seu inhibuit, per omnes vicos & plateas ipsum de iudice ad iudicem toties protractū continuè sequi non potuit tamen fieri, vt quid de ipso

